

गोपुराट्टालकोपेतं चतुर्द्वारं दुरासदं । सर्वरत्नमयं दिव्यमद्भुतोपमदर्शनं ।
 द्रुमैः पुष्पफलोपेतैः सर्वरत्नमयैर्दृतं । तथा पतत्रिभिर्दिव्यैरुपेतं सुमनोहरैः । १९९००
 असुरैर्नित्यमुदितैः शूलैर्हिमुषलायुधैः । चापमुद्गरहस्तैश्च खम्बिभिः सर्वतो दृतं ।
 तदहं प्रेक्ष्य दैत्यानां पुरमद्भुतदर्शनं । अपृच्छं मातलिं राजन् किमिदं वर्त्ततेऽद्भुतं ।
 ॥ मातलिरुवाच ॥ पुलोमा नाम दैतेयो कालका च महासुरी । दिव्यं वर्षसहस्रान्ते चेरतुः परमं तपः ।
 तपसाऽन्ते ततस्ताभ्यां स्वयम्भूरदददरं । अगृह्णीतां वरन्ते तु सुतानामल्पदुःखितां ।
 अवध्यताञ्च राजेन्द्र सुरराजसपन्नगैः । पुरं सुरमणीयञ्च खचरं सुमहाप्रभं । १९९०५
 सर्वरत्नैः समुदितं दुर्द्धर्षममरैरपि । महर्षियज्ञगन्धर्व्वपन्नगासुरराजसैः ।
 सर्वकामगुणोपेतं वीतशोकमनामयं । ब्रह्मणा भरतश्रेष्ठ कालकेयकृते कृतं ।
 तदेतत्खपुरं दिव्यं चरत्यमरवर्जितं । पैलोमाध्युषितं वीर कालकञ्चैश्च दानवैः ।
 हिरण्यपुरमित्येवं ख्यायते नगरं महत् । रचितं कालकेयैश्च पैलोमैश्च महाऽसुरैः ।
 त एते मुदिता राजन्भवध्याः सर्वदैवतैः । निवसन्त्यत्र राजेन्द्र गतोद्देगा निरुत्सुकाः । १९९१०
 मानुषान्मृत्युरेतेषां निर्दिष्टा ब्रह्मणा पुरा । एतानपि रणे पार्थ कालकञ्चान् दुरासदन् ।
 वज्रास्त्रेण नयस्त्राशु विनाशं सुमहाबलान् ॥ अर्जुन उवाच ॥ सुरासुरैरवध्यन्तदहं ज्ञात्वा विशास्यते ।
 अब्रुवं मातलिं हृष्टो याज्ञोतत् पुरमञ्जसा । त्रिदशेशदिषो यावत् चयमस्त्रैर्नयाम्यहं ।
 न कथञ्चिद्धि मे पापा न बध्ना ये सुरद्विषः । उवाह मां ततः शीघ्रं हिरण्यपुरमन्तिकात् । १९९१५
 रथेन तेन दिव्येन हरियुक्तेन मातलिः । ते मामालक्ष्य दैतेया विचित्राभरणाम्बराः ।
 समुत्पेतुर्भ्रमवेगा रथानास्थाय दंशिताः । ततो नालीकनारारैर्भलैः शक्त्युष्टितोमरैः ।
 प्रत्यघ्नन् दानवेन्द्रा मां कुड्मास्तीव्रपराक्रमाः । तदहं शरवर्षेण महता प्रत्यवारयं ।
 शस्त्रवर्षं महद्राजन् विद्याबलमुपाश्रितः । व्यमोहयञ्च तान् सर्वान् रथमार्गैश्चरन् रणे ।
 तेऽन्यान्यमभिसम्बुद्धाः पातयन्ति स्म दानवान् । तेषामेवं विमूढानामन्यान्यमभिधावतां ।
 शिरांसि विशिखैर्द्वित्रैर्न्यहनं शतसंघशः । ते बध्यमाना दैतेयाः पुरमास्थाय तत्पुनः । १९९२०
 समुत्पेतुः स्वनगरान्मायामास्थाय दानवीं । ततोऽहं शरवर्षेण महता कुरुनन्दन ।
 मार्गमावृत्त्य दैत्यानां गतिं चेषामवारयं । तत्पुरं खचरं दिव्यं कामगं सूर्य्यसप्रभं ।
 दैतेयैर्वरदानेन धार्य्यते स्म यथासुखं । अन्तर्भूमौ निपतितं पुनरुद्धं प्रतिष्ठते ।
 पुनस्तिर्य्यक् प्रयात्याशु पुनरप्यु निमज्जति । अमरावतिसङ्काशं तत्पुरं कामगं महत् ।
 अहमस्त्रैर्वज्रविधैः प्रत्यगृह्णं परन्तप । ततोऽहं शरजालेन दिव्यास्त्रमुदितेन च । १९९२५
 व्यगृह्णं सह दैतेयैस्तत्पुरं पुरुषर्षभ । विक्षतं चायसैर्वाणैर्मत्प्रयुक्तैरजिह्वगैः ।
 महीमभ्यर्पतद्राजन् प्रभङ्गं पुरमासुरं । ते बध्यमाना मदौणैर्वज्रवेगैरयस्मयैः ।
 पर्य्यभ्रमन्त वै राजन्सुराः कालचोदिताः । ततो मातलिरारुह्य पुरस्तान्निपतन्नि व ।